

8— Маънавият

Дилфуза МАВЛОНОВА,
Фарду талабаси

Севимли ёзувчимиз ўтирик "Баҳор қайтмайдай" номли кисасида шундай сўзлар бор: "Кўшиғинг энг аввали студентларга ёқими, демак, машҳур бўлганинг шу". Бугунги кунда чиқаётган хусусий газеталар хакида юкоридаги гапни сал ўзгартириб айтиш мумкин: яъни "Газетан бозорчи аёллар кўлига (демакки, назарига) тушдими, бас, унинг харидоригир бўлгани шу!" Айниска, одли-коҷди воеалар, чунонча, сералилар хакида ёзиладиган, сканвордли газеталарнинг бозори чаккон. Газетачи-ларнинг яна бир ётирофи бор: сканвордлар содда бўлиши керак, асъ холда харидорнинг кизимиши сўниб қолиши мумкин. Кўп газеталарнинг энг тепасига катта ракамлар билан ютуклар микарди ёзиб кўйилади. Сканвордлар эса назарингизда жуда оддийга ўхшайди. Дарророн ёчиш ташлашга чоғланасиз. Бунақада мухлисларга ютук пулларини тўйларвериб, газеталар сасодга учрашмайдими? Бунинг ҳам сири бор экан: совинли сканвордларнинг битта-иккита саволини жиндан мураккаброк қилинса бас, шунда мукофот ёнинга қолиши тайин.

Бир куни бозорда галати савол-жавобга гувоҳ бўлдим: сканворд ёчиштаги картошкафуруш хотин ёндиаги ёркадан сўради:

— Аристотелнинг миллати нима? Тўртта ҳарф экан.

Ёркак њеч ўйлаб ўтирасдан:

— Швед бўлса керак. Йиғи-зик олим бўлган, — дейа жавоб берди.

Аёл ҳам: "Ия, тўғри келди", деб "жавоб"ни ёзиб кўди...

Мени бир савол ўйлантиради: майли, енгил-елли, одли-коҷидан иборат "сарик, матбут"ни бўлсанда, одамларимизнинг ўқигани яхшими ёки аксинчами?

"Одамнинг улуғлиги унинг бўйисти билан улчаммаганидек, миллиятнинг буюклиги сон-саноги билан белгиланмайди. Ягона ўлчов — унинг маънавиятидир", деган экан машҳур француз ёзувчи Виктор Гюго. Кўпичча "Би-

Юриши арслондан ҳайбатли у ким?

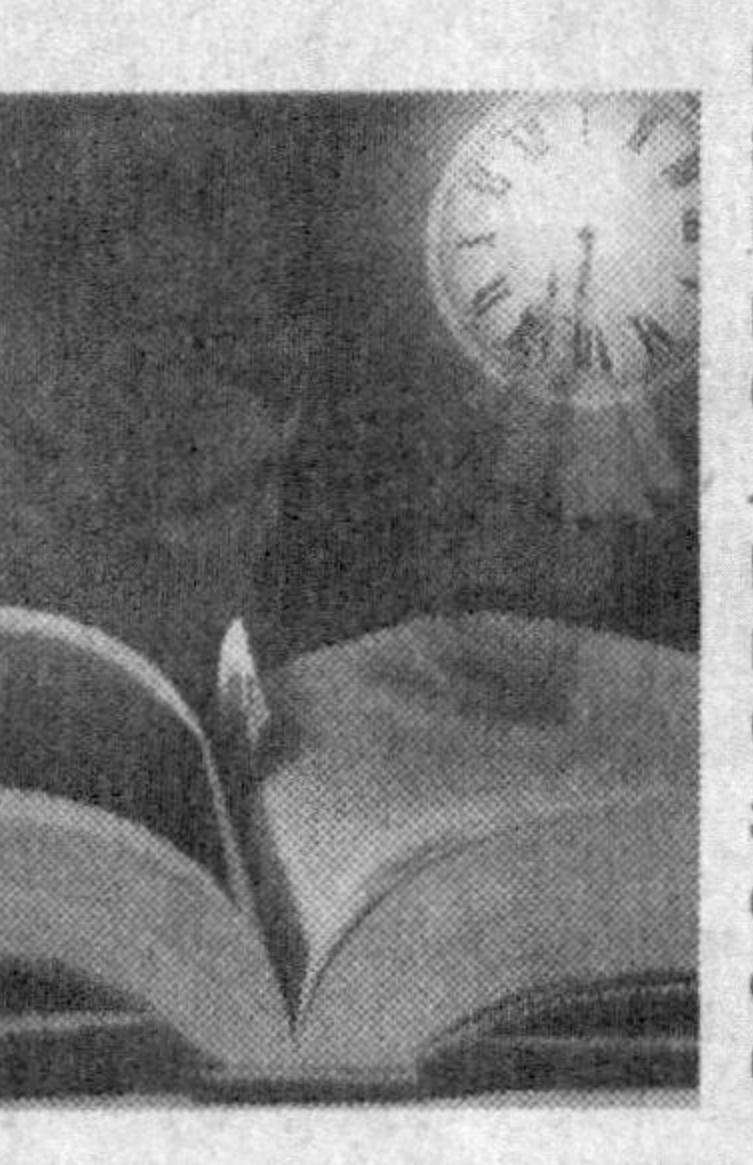
лимли одам кўп пул топади", деб ишилади. Аслида ҳам шундайми? Кўп пул ишлаш билимга боғлики? Буюк олим Альберт Эйнштейн бир умр моддий жиҳатдан, юмшоқ қилиб айтганда, "ута камтарона" яшаган экан.

Колаверса, бундай мисолларни жуда кўплаб келитиш мумкин. Жуда галати, шундай эмасми? Бунинг устига инсон касбий маҳоратда етук ёки илм-ғанни чукур эгаллаши билан маънавияти бўлмаслиги ҳам мумкин экан. Йўқса, юонон доношианди Арас-тунинг мана бу гапини қандай изоҳлаш мумкин? "Билим бойбада жуда илгарилаб кетиб, маънавият бойбада ортда қолган одам олдинга эмас, оркага қараб кетаётган бўлади".

Демак, маънавият — бу ҳар соҳада ётирик демакдир.

Баъзи инсонлар яхши мутахассис бўлиши мумкин, аммо ўз фикрларини ёзма байн қила олмайди. Улар ўз камчиликларини: "Биз филолог эмасмиз, ёзув-чиズув уларнинг иши", деб оллашга уринадилар. Бу ҳам одам маънавиятидаги бир кемтиклия санади.

Маънавият инсоннинг ҳар бир хатти-ҳаракатида, сўзларида акс этиб туради. Бу ҳакда қадимги Хитой ҳикматида шундай деййлади: «Руҳи уйғонган кишилар сўзи назоқатидир. Доношиандар сўзи сода. Муносиб кишилар сўзи аник-тиник. Чакана одамлар нутки кўп сўзли. Паст одамлар нутки зеркарли». Буни ҳаётда жуда кўп қутаганимиз: бაъзи устоzlарнинг мавзузаси аввалидәд ёдами уйку босса, баъзиларида esa қизиқининг зўридан кўзларимиз чараклаб кетади. Яна айтадиларки, "Китоб ўқишидан ав-

вал ўз қалбининг ноктасида олди. Йўқса, китобдаги ҳикматлар билан ўз камчиликларини "суваб" юборишни истаб қоласан; бирор эзгу фазилатни билиб олиб, ўзинг учун фойдана кузал бўлшиансан".

Демак, "Хамма ҳам Устоз бўлавермайди", деган гапда ҳам ҳикмат кўп экан. Ҳатто-ки, "Педакадемия"ни иккни марта битирганда ҳам! Устоз энг аввали етук маънавияти бўлмоги лозим. Шундага унинг айтган ўғлитлари шогирд қалбидан мустаҳкам жой олади. Агар устоз маънавияти бўлшиансан, сўзда ва амалда бошқа-бошқа бўлса, бундайларга нисбатан ҳалкимизда: "Устознинг айтганинг кил-у, килганини қимла", деган мақбор бўлар. Дейлик, ўзи пораҳур бўлса-ю, "Чирокларим, ҳалол бўлинг", дега ўтириса, унинг ўтиги бетаъсир.

Булоғ аллома бобоқалонимиз аз-Замаҳшарий шундай деганнапар: "Тўғри ва ҳақ йўлдан бораётган одамнинг қадам ташлаши арслоннинг юришидан ҳам ҳайбатлироқдир". Во ахабо, шундай экан, бизга яна нима керак? Келинг, Шарқ ҳалқлари маънавиятининг дурдонаси бўлган мана бу фикрларга ҳам кулоқ осайлик: "Кўпичча инсон тириклигини ўтказиши, оиласи тўйдириши учун нолойик йўлларга киришга ҳам мажбур бўлиб колиб, расво бўлади. Шу раввища у дунёни ҳам, бу дунёни ҳам кўлдан берib қўяди. Шўроб жойда биттган, ҳар ким шохини ёзиб, синдириб кетган дарахт ҳар кимдан тутки еб, дўстга зор бўлган камбағалга ўхшайди. Камбағаллик энк катта баҳтисиз ва зўр мусибатдир. Муҳтожик одамни ҳаммага душман, беҳаёқ қилали, инсоф ва мурувватини кули-

бўлади. Болаланинг қаршилигида тиз ўзизат-нафаси чилингидан ёки иззат-нафаси чилингидан камбағал ва ноҷор эканлигини айти олмайди. Муҳтожик зўр бўлса, ноъмули одамни ғам охирда хиёнатга, халқнинг молига кўп ўзишига мажбур этади. Олимлар дебдурларки, "Инъадаслик — ёлғон галиришдан, дудукланиш — сўқишидан, камбағалликка чидаш — ўғримга билан мол тўплашдан яхшидир".

Боғланиб, сандиқка солинган шер ўз кучини йўқотмагани каби, или ва ҳунар ёғаси ҳам бадавлат бўлмасда-да, ўз иззат-хурматни йўқотмайди. Аксинча, итнинг бўйнинг олтинг занжир боғлансанда, ҳамма жойда ҳаром хисоблангани каби истеъоддисиз, саҳоватиз давлатманд ҳам нафрата дучор бўлади".

Мен булаҳни нега эсладим? Бир ҳадис туфайли: "Ҳикмати сўз — мўмун кишининг мулкидир. Уни каердан топса, ўзлаштириб олишига ҳақлидир". Шуни сизга ҳам илнидим...

ИБРАТ

Франсуа де ЛАРОШФУКО

Тақдир сенга ёмонлик килгандагига қаранганд, кулиб бокқанида ўзингни муносиб тутиш кийинроқдир.

Сўзсиз сурат

Кўз аломати

Кўзи катта, кора кишилар харакати суст, беърайтади.

Кимнинг кўзи кичкина бўлса, у ёнгил табиат, камфаҳм бўлади, аммо кўзи катта ва кичикликда ўртача бўлса, ундан одам ҳаёли ва вафолидир.

Кўзи чукур одамлар тақабур, фосик, бирорининг ҳакидан кўркмайдиган ва дили бузук бўлиб чиқади.

Кўзи ўйнаб чиқкан одамлар беҳаёқ, баҳил бўлади.

Кимнинг кўзини тез-тез очиб-юмса, у ўғри ёки алдоқидир.

Кўзи катта, қизил, беъилат, беғубор одамларнинг умри узун, ўзи паҳлавон бўлади.

Чакир кўзли киши баҳил, беҳаёқ ва беъхимматидир.

Кимнинг кўзи кичкина ва кўк бўлса, у ёнгил табиат, камфаҳм бўлади, аммо кўзи катта ва шахватпараст келади.

Кўзи мушукнинг кўзига ўхаш юмалок одамлар саодатли ва баҳтли бўладилар.

Катта ва кичиклиқда, кора ва қизил-лиқда ўртача бўлса, у киши яхши хулк, яхши одат эгасидир.

Агар кўзининг оқида қизил томирлари бўлса, у шахватпараст бўлади.

Кулоқ аломати

Катта кулоқ эгалари яхши кишилардир. Улар эшитган нарсаларини унутмайдилар, умрлари узун бўлади, баъзан аччиқлари чиқиб туради.

Кулоғи кичик кишилар эса нодон ва жоҳол бўладилар.

Ўртача кулоқли кишилар оқил, фаросатли ва баҳтларидар.

Кулоғининг пастидаги юмшоқ жойи сергўшт кишилар бадавлат бўлади.

Ўзбекнинг гапи қизик

Үғил билан қизининг бошини кўшайлик-да, бу дунёнинг қарзларидан бир йўла кутулаги.

(Кариянинг дегани)

Нима гап, ўлқанлизни кўлтиқлаб колибисиз?

(Гўшт бозоридаги сухбат)

Кулф уриб ўсаётган бўшлар катта даражасидан бир йўла кутулаги

(Кариянинг дегани)

Нима гап, ўлқанлизни кўлтиқлаб колибисиз?

(Гўшт бозоридаги сухбат)

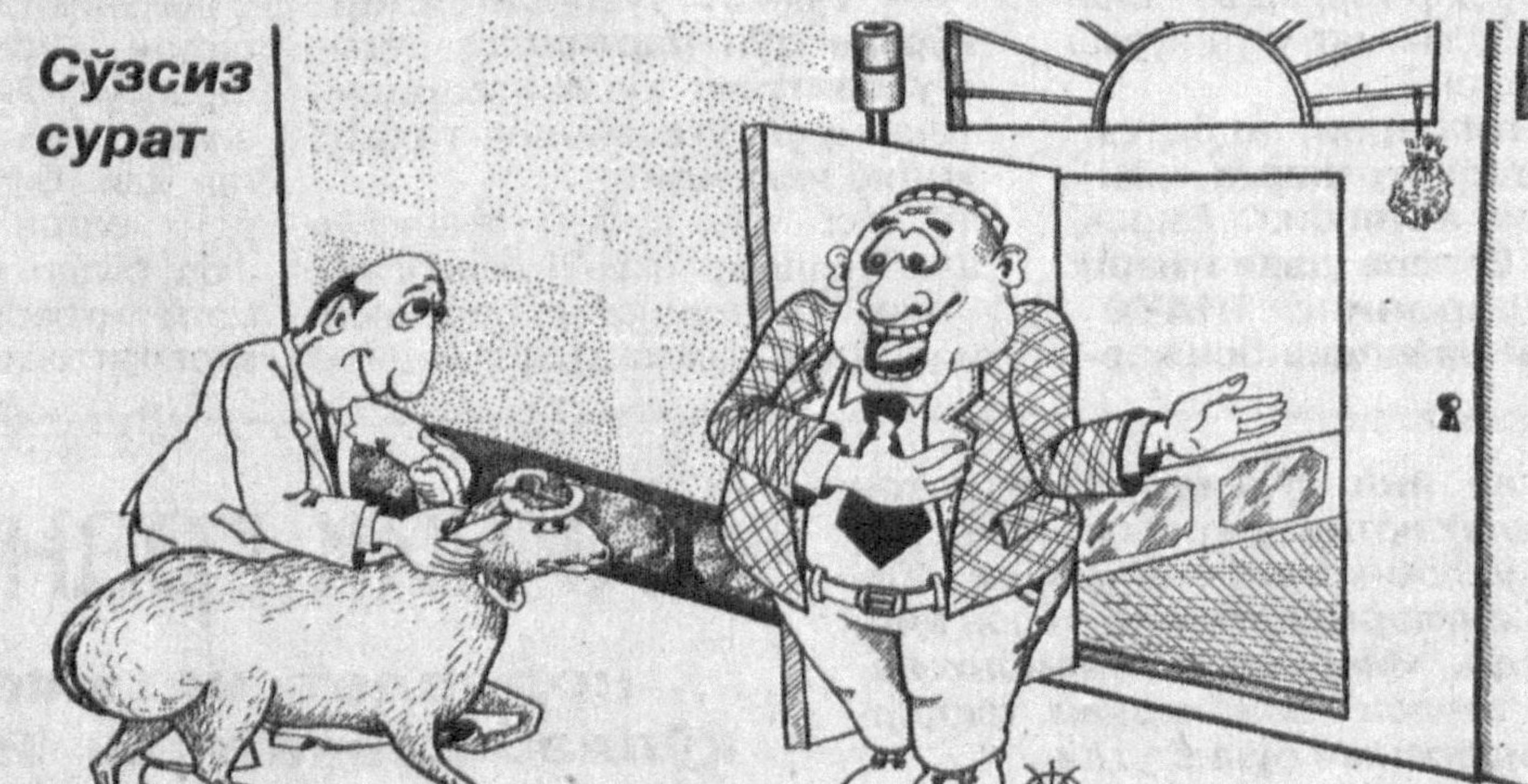
Кулф уриб ўсаётган бўшлар катта даражасидан бир йўла кутулаги

(Кариянинг дегани)

Нима гап, ўлқанлизни кўлтиқлаб колибисиз?

(Циркдаги томошабин ҳайрати)

Хусанбой тоҳиматов

Олманинг ҳар гули қўнғироқ бўлгай

Ишонч

Шум бўлмаган, тулки бўлмаган
Девонага иондим, она.
Сўздан бўлак мулки бўлмаган
Сўзонага иондим, она.

Болаликнинг саслари тинди,
Хавасларнинг нафаси синди.
Ҳайратимга "ҳайр!" деб энди
Майхонага иондим, она.

Бу дунёнинг минг ҳийласидан
Ҳайронага иондим, она.
Ўз ўзининг насибасидан
Бегонага иондим, она.

Ағсоналар айлади асрар,
"... изм"ларга иондим басир.
Шеърият деб атаглан қаср —
Кошонага иондим, она.

Ақлим етмай баланд-пастига
Замонага иондим, она.
Улимларга қасдади-қасдига
Паймонага иондим, она.

Мен кечмадим имондин, она.
Кечдим яхши-ёмондин, она.
Умидимга иондим факат,
Пешонага иондим, она.

Кўкламда

Олманинг ҳар гули қўнғироқ бўлгай,
Боғлар уйғондан тонгда аксириб.
Шу кунга-да етдиқ паймона тўлмай,
Энди пардаларни суринг, тақсирим.

Суринг пардаларни, дарчалар кулспин,
Гулбахор кутласин тор хоналарни.
Офтобда тоблайлар, тақсирим, бир зум,
Бу заҳ тортиб кетган паймоналарни.

Ёмғир

Бойчечакнинг қаршилиги тиз чўкиб
Ийғар баҳор, ийғар баҳор.
Ўз мұждасидан ётаги ёш тўкиб
Ийғар баҳор, ийғар баҳор.

Бошидан њеч булатларни ечолмай,
Майми, оғу — бу не асли, ичолмай,
Ўзлигидан — ўтмишидан кечолмай
Ийғар баҳор, ийғар баҳор.

Тортиларкан камалаги — камони,
Қора тўзон тўсамагай-ку самони?
Эртанининг бўлмай дёя қурбони
Ийғар баҳор, ийғар баҳор...

Кўш қўшик

Ҳасратлардан
тўйиб, ўртаниб,
сен бағргинни
ерга берсанг жим...